

ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ว่าด้วยการให้บริการวิชาการ

พ.ศ.2544

.....

โดยที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีแผนและเป้าหมายที่จะจัดให้มีการให้บริการวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย อันได้แก่ การให้คำปรึกษาแนะนำ การศึกษาและการฝึกอบรม การสำรวจ การออกแบบ การวิเคราะห์ทดสอบ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา และอื่น ๆ แต่เนื่องด้วยการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย จึงจำเป็นต้องมีการวางระเบียบวิธีปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการให้บริการวิชาการมีความยืดหยุ่นและคล่องตัวอันจะกระตุ้นให้เกิดการจัดทำโครงการบริการวิชาการเพื่อสนองตอบต่อสังคม และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16(10) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในคราวการประชุมครั้งที่ 4/2544 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2544 และครั้งที่ ว 1/2544 เดือน มิถุนายน 2544 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการให้บริการวิชาการ พ.ศ. 2544”
- ข้อ 2. ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการ”	หมายถึง	คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“การให้บริการวิชาการ”	หมายถึง	การให้บริการทางวิชาการ ซึ่งบุคคลหรือ หน่วยงานของมหาวิทยาลัยจัดขึ้นตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 5. การให้บริการวิชาการ แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

5.1 โครงการวิสาหกิจ ได้แก่ โครงการหลักสูตรพิเศษซึ่งมีลักษณะเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร โครงการจัดฝึกอบรม/สัมมนา/ ประชุมเชิงปฏิบัติการ และอื่น ๆที่สามารถจัดหา

รายได้จากการดำเนินงานของโครงการและคาดว่าจะมีเงินคงเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วนำส่งเป็นรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย

5.2 โครงการบริการวิชาการแก่สังคม ได้แก่ โครงการจัดฝึกอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ การให้ความรู้ คำแนะนำ และอื่น ๆ ที่มีการเรียกเก็บค่าบริการวิชาการ แต่ไม่แสวงผลกำไร

5.3 โครงการสนับสนุนวิชาการแก่สังคม ได้แก่ โครงการที่มุ่งให้บริการแก่สังคมที่แท้จริงในรูปแบบต่าง ๆ โดยไม่หวังผลตอบแทนหรือเรียกเก็บค่าบริการวิชาการ

5.4 การวิเคราะห์ ทดสอบ การตรวจซ่อม การออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์หรือผลิต และการให้บริการเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ

5.5 การให้บริการวิชาการอื่น ๆ ได้แก่ การสำรวจ การวางแผน การจัดการ การรับทำวิจัย การให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะหรือการให้บริการข้อมูล การศึกษาความเหมาะสมของโครงการ การศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

หมวดที่ 2

การดำเนินการให้บริการวิชาการ และการกำหนดค่าบริการวิชาการ

ข้อ 6. รูปแบบ ขั้นตอน วิธีการ และการขออนุมัติดำเนินการบริการวิชาการ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 7. การพิจารณารับงานการให้บริการวิชาการ ต้องเป็นงานที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

7.1 งานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการ

7.2 งานซึ่งมีแผนดำเนินการที่สอดคล้อง ส่งเสริม และไม่เป็นอุปสรรคต่องานประจำ

ข้อ 8. การกำหนดค่าบริการวิชาการ ตามข้อ 5.1, 5.2, 5.4 และ 5.5 ให้ถือเกณฑ์โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงรายการ ดังต่อไปนี้

8.1 ค่าตอบแทนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

8.2 ค่าใช้สอยและค่าวัสดุ ที่ประมาณว่าจะต้องจ่ายจริง

8.3 ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่ใช้ (คำนวณโดยใช้วิธีอัตราเส้นตรง ตามเกณฑ์อายุการใช้งานของทรัพย์สินนั้น)

8.4 ค่าใช้สถานที่

8.5 ค่าสาธารณูปโภค ค่าสาธารณูปการ ประเมินตามที่จะต้องจ่ายจริง

8.6 ค่าใช้จ่ายอื่นนอกเหนือจาก ข้อ 8.1 ถึง 8.5

8.7 สำรองค่าใช้จ่ายร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายตามข้อ 8.1 ถึงข้อ 8.6

8.8 อัตรารายได้ที่ต้องนำส่งให้แก่มหาวิทยาลัย

ในกรณีที่ผู้ขอรับบริการเป็นผู้เสนอค่าบริการวิชาการ ให้พิจารณารับงานที่ได้ค่าบริการวิชาการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ในวรรคแรก และในกรณีที่ผู้ขอรับบริการ มีหลักการเสนอค่าใช้จ่ายเป็นอย่างอื่น ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการเป็นกรณี ๆ ไป

ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร ให้อธิการบดีมีอำนาจยกเว้นการคิดค่าบริการวิชาการตามระเบียบนี้

ข้อ 9. ในกรณีที่พนักงานไปจัดหากิจกรรมบริการวิชาการภายนอกเอง จะต้องขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน และหากใช้เวลาทำการของมหาวิทยาลัย จะต้องเป็นไปตามระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

หากผู้ไปปฏิบัติงานบริการวิชาการได้รับค่าตอบแทน จะต้องแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบและจะต้องหักเงินค่าตอบแทนนำส่งเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

หมวดที่ 3

ผลการดำเนินงาน การนำส่งเงิน และการจัดสรร

ข้อ 10. ค่าใช้จ่ายในการให้บริการวิชาการ ให้จ่ายได้ตามรายการและวงเงินไม่เกินที่ประมาณไว้ในข้อ 8.1 ถึงข้อ 8.6 หากมีค่าใช้จ่ายใดที่จำเป็นโดยมิได้ประมาณไว้ หรือประมาณไว้ไม่พอให้ขออนุมัติการปรับเพื่อจ่ายจากรายการสำรองที่ได้สำรองไว้ในข้อ 8.7

ข้อ 11. อัตราเงินที่ต้องนำส่งให้แก่มหาวิทยาลัย ตามข้อ 8.8 ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่เห็นสมควร ให้อธิการบดีมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอัตราเงินที่นำส่งมหาวิทยาลัยได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ 12. เมื่อดำเนินการให้บริการวิชาการตามข้อตกลง สัญญา หรือวัตถุประสงค์สิ้นสุดลง ให้รายงานผลการดำเนินการให้มหาวิทยาลัยทราบ และหากมีเงินและทรัพย์สินคงเหลือสุทธิเท่าใดให้ตกเป็นของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยอาจนำเงินกำไรสุทธิจากการบริหารโครงการมาจัดสรรให้แก่ผู้รับผิดชอบโครงการตามความเหมาะสม แต่ในสัดส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินกำไรสุทธิที่ได้รับ

กรณีการดำเนินโครงการบริการวิชาการตามข้อ 5.1 , 5.2 , 5.4 และ 5.5 มีผลการดำเนินการที่ขาดทุน ให้ผู้รับผิดชอบโครงการชี้แจงเหตุผล ปัญหาและอุปสรรค เสนอต่อมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติตัดเป็นค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยเป็นกรณี ๆ ไป ดังนี้

(1) กรณีขาดทุนไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายของโครงการที่ตั้งไว้ ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี

(2) กรณีขาดทุนเกินกว่าร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายของโครงการที่ตั้งไว้ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544

๙๙๙

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์